

handling her i Salen. Jeg synes, at de Strids-
spørgsmaal, der egentlig kunne komme frem, ere
saa simple, at jeg endnu er af den Anskuelse, at
vi kunne komme til fuldkommen Klarhed om dem
her. Men naar der formenes at være en saa
overordentlig Uklarhed til Stede om mange Punk-
ter, at det ikke kan afgjøres efter en Forhandling
her i Salen, saa har jeg naturligvis aldeles Intet
imod Nedsættelsen af et Udvalg. Dog skulde jeg
meget beklage, dersom en Udvalgsforhandling traf
meget længe ud; da det vilde være overordentlig
ønskeligt, om de, der ville komme til at berøres af
denne Lov, fik deres Skjæbne at vide saa tidlig,
at de kunde begynde deres Studier i rette Tid.
Naar det ærede Medlem glædede sig over den Ud-
talelse fra Krigsbestyrelsens Side, at Uddannelsen
af Premierlieutenanter kunde ske paa kortere Tid
end hidtil, saa tror jeg, det beroede paa en Feil-
tagelse hos det ærede Medlem. Det maa jo nem-
lig erindres, at den ærede Minister ved Forelag-
gelsen af Lovforslaget udtrykkelig sagde, at det al-
deles ikke var hans Hensigt at røkke ved Hærens
Bestemmelser i saa Henseende. Altsaa det Spørgs-
maal er holdt fuldstændig aabent, og naar der
fremtræder en forkortet Uddannelsesetid i den her
foreliggende Sag, kan der aldeles ikke sluttes Noget
deraf; thi naar man skjærer en større Del af en
Undervisning bort, saa forstaar det sig af sig selv,
at Undervisningstiden kan blive kortere, og det er
jo netop Tilfældet her, idet der af den Undervis-
ning, der hidtil har været i 2 Aar, er en stor
Del, som dels udsættes og dels falder rent bort.
Dette gjælder saavel om den særlige Undervisning
som om den mellemfaldende praktiske Tjeneste.
Jeg skal med Hensyn til denne særlige Undervis-
ning bemærke, at den omfatter mindst $\frac{1}{4}$ af den
hele Undervisning, og at den mellemfaldende prak-
tiske Tjenestes Varighed er 3 Maanedre, saa at
det er en ikke ganske ringe Tid, der vindes paa
denne Maade. De Oplysninger, den ærede Mi-
nister gav, ville vistnok være meget velkomne for
dem, der eventuelt skulle underkaste sig de
nye Forhold, hvis de bringes til Udførelse,
idet Sagen, saaledes som jeg nu har forstaaet den
ærede Minister, vil blive ordnet saaledes, at den
Examen, der tages i Mai 1874 af alle dem, der
komme, hvor mange det end bliver, gjælder ogsaa
for Indtrædelsen i det senere Hold, saaledes at
Fordelingen af alle Oleverne i begge Hold finder
Sted i Mai 1874; den af mig befrygtede Skuf-
felse og Usikkerhed vil derved sikkert blive fjernet
for Bedkommende med Hensyn til, om de komme
ind i Klassen eller ikke. Det er da kun beklagelig
for dem, der ikke kunne medtages i 1ste Afdeling,
at deres videre Uddannelses Begyndelse skydes ud
i 4 Maanedre. Men jeg antager, at Grunden,
hvorfor den ærede Minister har truffet denne For-
anstaltning, hovedsagelig ligger i indre Forhold
ved Skolen, som gjøre det ønskeligt, at en saadan
Fordeling af Undervisningen finder Sted. Naar

den høitærede Minister bemærkede, at der med
Hensyn til den første Afdelings særlige Undervis-
ning paa et senere Tidspunkt ikke vilde frembyde
sig nogen særlig Vanskelighed, da har jeg ikke
yttret noget Saadant; men jeg har kun sagt, at
det var nødvendigt for at stille de Paagjældende
lige med de Andre, at der i Vinteren 1875—76
blev givet dem en særlig Undervisning, og at
denne særlige Undervisning formentlig ikke kunde
falde sammen med den 2den Afdelings, der har
begyndt sin tidligere, men maatte være en Under-
visning for sig, der vilde kræve nogle, om end
kun saa finantsielle Offre. Fra flere Sider er
der talt om, hvad Grunden vel er til, at der har
været og er saa ringe Tilgang til Officerskorpsen,
og jeg tror da, at der er en Grund, som er over-
ordentlig simpel og klar, nemlig den, at der vir-
kelig, som det ærede Medlem for Aarhus Amts
1ste Valgkreds (Winther) sagde, er kommet en
noget sundere Anskuelse ind i Befolkningen, end
der var, da Hæren kom frem, med Hensyn til
dette Forhold, men ganske vist ikke i den Retning,
som det ærede Medlem antydede. Der er nemlig
uenegetlig noget Sundt i den Anskuelse, at man
vil kunne beregne sin Fremtid nogenlunde rigtig.
Naar man da spørger, hvad Grunden er til, at
der har tilbudt sig saa faa Kræfter og efterhaanden
færre og færre til Officerstjeneste, saa er Svaret
ganske simpelt: fordi intet Menneffe, naar han kan
undgaa det, indlader sig paa en Ting, med Hensyn
til hvilken han maa kunne regne sig til, at
han vil faae en overordentlig usikker og uheldig
Fremtid, og, saaledes som Uddannelsen hidtil har
været, er det klart, at Bedkommende ikke kunne
faae Sikkerhed for, at de i Reglen komme i fast Of-
ficersstilling før de ere omtrent 24 Aar gamle. Derefter
have de Tiden at løbe paa indtil deres 42de Aar;
saa staar Aldersgrænsen der, og naar de ikke før
den Tid ere avancerede, blive de Lieutenanter hele
Livet igjennem og erholde en overordentlig tarvelig
Pension. Naar nu et Menneffe kan regne ud,
at der skal være 11 Avancementer om Aaret for
at han i rette Tid skal kunne naae op ad den
lange Stige, der fører til den høiere Charge, og
han ser, at der ikke finder mere end 6 a 7 Avan-
cementers Sted, maa hans hunde Sands dog virkelig
sige ham, at dersom han ikke er særlig begavet,
saaledes at han bliver særlig trukken frem for
sine Kammerater, er det høist sandsynligt, at hans
Karriere bliver afluttet med hans 42de Aar, og
det er ikke saa tiltalende et Billede, at det just
skalde forsøge Tilgangen. Dette er den simple og
naturlige Grund, og det er sikkert, at den hviler
paa en fuldstændig sund Anskuelse.

B. Solm: Allerede dette, at de fleste af
de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, have
begyndt med at sige, at det var noget uheldigt,
at man skulde til at behandle en lille Stump Re-
form, naar der samtidig er forelagt Forslag til